OHARKA - Milan Kučera

```
Emi              C
Krajinou jak z bájných věků,
Emi            C
od pramene až do soutoku,
Emi        C       H7
zrozená v lesním kamení.

Louky a háje míjí, zvolna roste a sílí,
v „měsíční řeku“ se promění.

   Emi                C
R: Oharko, ty řeko starodávná,
   Emi             C
   Oharko, řeko krásná i zrádná,
   D                             H7
   Oharko, kouzlo tvé mám tolik rád.

Oharko, pro tebe mám v srdci místo,
Oharko, pro vodu chladnou, čistou,
Oharko, pro vůni dálek, pro návrat.

A ptáci z výšin dálky, města jak korálky,
teď na ní navěšená vidí.
Desítky cest a mostů, loděk vodáckých hostů,
co jezy a peřeje proplouvají.

R: Oharko, ty řeko starodávná ...

Je večer už se stmívá, dole u řeky se zpívá,
jen proud vody tiše plyne dál.
Je to jak v jiném čase, na hladině zrcadlí se
odraz našich lidských osudů.

R: Oharko ... stál jsem tam na břehu a jen se díval,
   jak proud vody plyne dál a dál ...

Oharko, pro tebe mám v srdci místo,
Oharko, pro vodu chladnou, čistou,
Oharko, pro vůni dálek, pro návrat.
```